

CAPELLETES DEVOCIONALS

Angelita Escoi Nos

SANT VICENT FERRER AL MAS DE LA TORRE EBRÍ

Quan comence aquest treball del plafó ceràmic de Sant Vicent Ferrer al mas de la Torre Ebrí, íntimament experimente sentiments gratificants pels lligams d'amistat que des que recorde, ens uneixen a la família paterna de Nati Beltran, que és propietaria també del mas la Caseta de Granell, i la família de mon pare, per raó de veïnat amb una finca a la partida de la Mata on Toni Beltran i Moliner, el iaio de Nati, pasturava el seu ramat. També la seua iaia, Tomaseta Ferreres i Granell, ens obsequiava amb gustós formatge, acuradament elaborat amb les seues mans.

Per altra banda, també la família de ma mare amb la família de la tia de Nati, Josefa Rosa Girona, s'estimaven tant com si foren parents.

Recorde bé els iaies de Nati i totes les dependències del mas perquè a la Caseta de Granell acudíem cada any a festejar les dues celebracions tradicionals covarxines de sortida a menjar al camp, concretament a la partida de la Mata: Sant Jaume i el dia de la Joia. Anavem els meus pares amb el segon fill de Toni i Tomaseta, Victorino Beltran, casat amb Josefa Rosa.

Mentrestant els majors s'ocupaven en preparar el menjar, els menús no paravem, voltant-ho tot i banyant-mos a la bassa de la sènia.

Eren jornades molt divertides que esperavem amb deler perquè, aleshores, la canalla no era tant complimentada com l'actual.

Quanta paciència tenien Toni i Tomaseta amb els infants! Si els remenavem la meitat dels estris i xafaven alguna hortalitza, els iaies mai es queixaven ni ens repreïen.

També després de dinar gaudíem la migdiada estirats damunt d'una manta escampada al terra de la casa. Què fresquet es dormia!

A uns 50 m de distància d'aquí, a l'altra Caseta de Granell, vivia Nati amb els seus pares: Tomàs Beltran i Clotilde Tena. Allí va continuar vivint quan es va casar amb Vicente Barreda de la Torre Ebrí i van criar el seu fill Vicente.

Amb el pas del temps, la casa els va resultar menuda. Aleshores a la Torre Ebrí es van edificar un magatzem i a continuació una magnífica casa amb totes les comoditats. Es traslladen a viure allí amb la mare de Nati (el seu pare ja no hi era) sentint-se acompanyats per la família de Vicente: la mare; els germans, Jaime, Sara i Antonio; els nebots, Cinta, Vicentico i Laura. El temps ha passat i Déu ha volgut emportar-se les dues mares, Jaime i Antonio.

Però una nova generació els alegra la vida, les dues netes, Anna i Maria, filles de Vicente i Anna Reyes Traver, que viuen a Castelló. Aquesta família va obsequiar els pares amb un plafó ceràmic de Sant Vicent Ferrer, patronímic de la família. Van decidir instal·lar-lo al centre de la paret principal de l'entrada al mas on presideix els quefers diaris dels seus habitants. També es completa amb dos plafons de ceràmica pintats a mà. Un diu "Torre Ebrí" i l'altre el nom de les dues netes "Ana y Maria". Tots gaudeixen visitant el mas els caps de setmana.

SEMBLANÇA D'AQUESTA ADVOCACIÓ

Sant Vicent Ferrer (segle XV, València 1350-Vannes 1419), fill

d'un notari valencià i de mare gironina, va ingressar a l'ordre dels dominics als 17 anys a València. Va estudiar a Barcelona, Lleida i Tolosa.

Home d'una gran preparació intel·lectual i influència, era consultat pels reis de Castella i d'Aragó i va intervenir en el cisme d'Occident, posant-se al costat de Climent VII.

El 1394 Pere de Lluna fou elegit papa amb el nom de Benedicte XIII, frai Vicente fou incorporat a la cort pontificia com confesor papal. Però després s'allunya progresivament. En 1399 es dedica a evangelitzar per terres de Savoia, Llobardia, el Piemont... aconseguint molts deixebles per l'ordre dominica.

Després va a anar a Perpinyà per convèncer Benedicte XIII perquè renunciés el papat. També va prendre part en el Compromís de Casp per part del Regne de València. Escollit successor Ferran d'Antequera, reprén la missió de predicació, ara per Andalusia i Compostela.

La seua obra literària es pot dividir en dues seccions molt diferents: és autor de diferents llibres, escrits en llatí, sobre teologia i la seua obra com a predicador escrita en valencià que es conserva per les notes escrites que mentre predicava prenien alguns seguidors. Així tenim bon nombre de sermons del Sant però fragmentats o reescrits. Sempre va predicar en valencià i va aconseguir fer-se entendre. Ací es poden llegir tota classe de recursos persuasius per commoure a l'auditori. Així